

Lag om ändring i konsumentkreditlagen (1977: 981);

utfärdad den 15 juni 1978.

SFS 1978: 598

Utkom från trycket
den 4 juli 1978

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 17, 18, 20 och 22 §§ konsumentkreditlagen (1977: 981) skall ha nedan angivna lydelse.

17 § Vill kreditgivaren utnyttja rätt att återtaga vara, skall avräkning göras mellan honom och köparen.

Köparen tillgodoräknas härvid varans värde vid återtagandet. Värdet beräknas efter vad kreditgivaren kan antagas få ut genom att på lämpligt sätt försälja varan.

Kreditgivaren får tillgodoräkna sig den obetalda delen av kreditfordringen efter avräkning enligt 13 § samt i förekommande fall dröjsmålsränta, dock ej enligt högre räntefot än som anges i 6 § räntelagen (1975: 635).

– Kreditgivaren får därjämte tillgodoräkna sig ersättning för följande kostnader för återtagande av varan, nämligen exekutionsavgift, skälig kostnad för transport av varan samt utgift för inställelse vid förrättning för återtagande, om inställelsen har varit påkallad för tillvaratagande av kreditgivarens rätt. Vid bestämmande av ersättning för utgift för inställelse äger bestämmelserna om beräkning av ersättning av allmänna medel till vittne motsvarande tillämpning.

I mål om handräckning för återtagande får kreditgivaren, enligt vad regeringen närmare föreskriver, tillgodoräkna sig även skälig ersättning för eget arbete med anledning av målet samt arvode till ombud eller biträde.

18 § Om köparen vid avräkningen tillgodoräknas ett större belopp än kreditgivaren, får varan återtagas endast om kreditgivaren betalar mellanskillnaden till köparen eller, när varan värderats av utmättningsman, nedsetter mellanskillnaden hos denne.

Har kreditgivaren för att kunna återtaga varan eller för att denna efter återtagande skall kunna brukas på avsett sätt måst betala skuld som åvilar köparen, får kreditgivaren vid tillämpning av första stycket avräkna sådan betalning mot mellanskillnad köparen till godo.

Tillgodoräknas kreditgivaren ett större belopp än köparen, får kreditgivaren ej kräva ut mellanskillnaden (restskulden) i annat fall än då varan har utsatts för betydande värdeminskning genom att köparen vanvårdat varan.

¹ Prop. 1977/78: 142, LU 30, rskr 372.

20 § Kreditgivaren får hos utmätningsman söka handräckning för varans återtagande, under förutsättning att rörande kreditköpet har upprättats en av parterna underskriven handling, som innehåller förbehåll om återtaganderätt samt uppgift om kontantpriset, kreditbeloppet, kreditkostnaden, kredittiden, kreditfordringen och de tidpunkter när betalning skall erläggas.

Ansökan om handräckning skall göras skriftligen samt innehålla uppgift om hur stor del av kreditfordringen som utestår obetald. Om kreditgivaren gör anspråk på dröjsmålsränta skall i ansökningen också uppges vad kreditgivaren fordrar i den delen. Vid ansökningen skall fogas styrkt avskrift av den handling som anges i första stycket.

22 § I fråga om handräckning och verkställighet av dom, som anges i 21 § tredje stycket, äger i övrigt 12 § andra och tredje styckena samt 14–18 §§ lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m. fl. motsvarande tillämpning. Härvid skall hänvisningen i 16 § tredje stycket till 10 § första stycket avse 18 § första stycket denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1979.

På regeringens vägnar

SVEN ROMANUS

Bo Broomé
(Justitiedepartementet)

